

Underbilag 1 til Bilag 10.

Onsdag den 22. ds. ringede Sogneraadformand Eriksen, Kr. Hyllinge, til mig og spurgte, om jeg ikke havde Interesse i som Agenturets Repræsentant at deltage i et Møde om Hornsherred-Banen i St. Karleby Forsamlingshus om Aftenen, hvor Forsenderes Stilling til Hornsherred-Banen skulde drøftes.

Jeg svarede hertil, at jeg intet Mandat havde til at deltage i et saadant Møde og derfor ikke kunde deltage i nogen Forhandling.

Han spurgte derefter, om jeg da ikke var villig til at komme til Stede og eventuelt give Orientering i Fragtspørgsmaal.

Dette erklærede jeg mig villig til, for saa vidt Mødet ikke var offentligt. Det var det ikke.

En Forsamling paa ca. 50 Mennesker var til Stede, og Folketingsmand Niels Frederiksen kom til Stede og indledede Mødet med et Referat af en Samtale, han samme Dag havde ført med Trafikministeren.

Heri gjorde han Rede for, at Banens Lukning vilde være sikker, hvis Befolkningen ikke overlod den Godstransporterne.

Ministeren havde dog erklæret, at hvis Befolkningen med bindende Virkning vilde sikre Banen Godstransporterne, var der Muligheder. Denne Sikring kunde imidlertid ikke bestaa i Løfter; men maatte indeholde virkelige Garantier for, at Banen fik de lovede Transporter, og at Transporter sikredes i betydeligt Omfang.

En anden Mulighed var den, at Befolkningen overtog Banens Drift. [Den kunde faas til gratis Brug.

En tredie Mulighed, at Kommunen dækkede Banens aarlige Underskud.

Med Hensyn til den første Mulighed anbefaledes den af alle; men med den Ventil, at det kun kunde finde Sted i begrænset Omfang og til konkurrencemæssige Takster. En absolut Forpligtelse troede ingen paa. Folketingsmanden hævdede heroverfor, at Sikkerhed var en Nødvendighed med Hensyn til Godsets Overgang til Banen.

Der blev saa forespurgt, om nogle vilde melde sig til Tegning af Transporter. Der meldte sig ikke en eneste.

Derefter blev Forsamlingen anmodet om inden Mandag den 27. ds. at melde sig skriftligt til Udvalget om at tegne sig for Godsforsendelser.

I øvrigt erklærede Talerne, at de maatte erkende, at den Brug, der af Egnen var gjort af Banen, maatte betegnes som en Falliterklæring.

Nogle mente dog, at der var en Del Søndagstrafik; men hertil bemærkede en Mand, at han hver Søndag havde set et Tog køre forbi med kun en rejsende, saa hvis der muligt havde været flere, maatte de have ligget i Bunden af Vognen. Han kunde ikke se den stærke Benyttelse, som der omtaltes.

Repræsentanter for den nærmeste Omegn var til Stede; men Repræsentanter fra den meget store Brugsforening i Ejby og det nærliggende Fiskerleje, der har meget store Forsendelser, var ikke mødt.

Jeg blev anmodet om at give Oplysning om Muligheder for Fragtaftaler. Hertil svarede jeg, at give almindelige orienterende Udtalelser herom kunde jeg ikke; men jeg understregede en Udtalelse, Folketingsmanden havde fremsat angaaende Ministerens Syn paa Godserhvervelsen, at naar Tegningen havde fundet Sted, vilde en Repræsentant fra Statsbanerne komme til hver enkelt og forhandle om Sagen. Ligeledes understregede jeg Forholdet med Hensyn til Nødvendigheden af, at der maatte kunne stoles paa, at Forpligtelserne blev overholdt. I den Retning havde jeg meget sørgelige Erfaringer og lige høstet en yderligere under mit Ophold paa Kr. Hyllinge Station.